

For mig at se er det sådan noget, der foregår i en bananrepublik. Det burde ikke foregå i Danmark, at man, 14 dage før man fremsætter et lovforslag, holder et møde med PriceWaterhouseCoopers, hvor de fortæller, hvad de mener ikke skal med i lovforslaget, og hvad der skal med, og specielt at de ikke ønsker det afsnit med, som kunne have lukket hullet. Det står sort på hvidt på side 800 – deromkring – ud af 1.000 sider. Jeg synes, det er katastrofalt, at man i Skatteministeriet er underlagt den slags pression. Det må give skatteministeren noget at tænke over.

Kl. 15.00

Lad mig så sige som et ekstra lille point i forbindelse med det her: PriceWaterhouseCoopers, som er revisionsfirma for TDC, har altså siddet og fået ændringer ind i den gældende lovgivning, som betyder, at det hul står åbent. Det har skatteministeren accepteret.

Jeg havde aldrig troet, at vi skulle komme så langt ud, når vi skulle lave skattepolitik. Det viser bare, at VK-regeringen, som vi fik efter valget den 20. november 2001, er til fals for hvad som helst, bare det er et selskab, der er stort nok, og bare revisionselskabet er stort nok. Det er det, som vi har kunnet lære af det her. Jeg synes, det er helt afgørende – for vi ved jo, at den slags bilag også går til skatteministeren som et forlæg fra embedsmændene, det er helt almindelig praksis – at skatteministeren nu bekræfter, at forløbet er, som det er beskrevet af PriceWaterhouseCoopers.

Jeg synes, skatteministeren må have meget at tænke over i den jul, som vi har lige foran os, med det forløb, som først bliver afklaret, fordi vi nu får aktindsigt i disse 1.000 sider, og fordi vi tilfældigvis får afbrudt tredjebehandlingen, så det lykkes at få det her frem. Jeg synes, det er katastrofalt, at man laver skattelovgivning på den måde.

Jeg har sagt tidligere, at vi selvfølgelig stemmer for forslaget, fordi det lukker et kæmpe skattehul, 2 år for sent, milliarder af kroner for sent, og åbenbart for sent, fordi man har ladet sig presse af et stort revisionselskab. Det er intet mindre end katastrofalt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Jeg skal ikke gentage det foregående indlæg omkring det konkrete begivenhedsforløb, som efter en temmelig grundig behandling efterhånden

må stå ganske klart. Der er stadig ting, som forsøges lagt hen i det dunkle, og det er i hvert fald mit håb, at undersøgelseskommissionen kan være med til at opklare det sidste. Men jeg synes, at der er mange ting, der begynder at stå klart i den her proces, og som må vække bekymring.

Jeg vil her ved tredjebehandlingen knytte nogle mere principielle bemærkninger til lovforslaget og til det forløb, som vi har været igennem.

Den første problemstilling, som knytter sig til det, handler om, hvem det i virkeligheden er, som betaler skat i det her land. Vi har en regering, som ud over at have erklæret skattestop i øvrigt fører en linje, hvor man som udgangspunkt står fast på, at de fleste almindelige lønmodtagere, i hvert fald dem på den lavere del af indkomstskalaen, skal betale deres skat til punkt og prikke. Efterhånden som man så bevæger sig op ad indkomstskalaen, bliver der flere og flere muligheder for at omgå det, men helt galt kommer det til at se ud, når man bevæger sig op til selskaber i den størrelsesorden, som vi har at gøre med her, TDC og lignende meget store selskaber, så er det i virkeligheden, at man nærmer sig det, man kunne kalde en frit valgs-ordning af, hvad det er for en skat, man vil betale.

Det står i hvert fald meget klart, også med de seneste dokumenter, som er kommet frem, at man som stor virksomhed har ganske gode muligheder for at gøre sine synspunkter gældende over for Skatteministeriet. Man kan i hvert fald se, at det resultat, som kommer ud af det, er, at der er fremsat et lovforslag, som giver muligheden for, at man – som i TDC's tilfælde – kan få det her meget store skattefradrag.

Så hvis man kan trække en linje i det, så er det, at det er den almindelige lønmodtager, som skal betale skat til punkt og prikke, mens store virksomheder har en frit valgs-ordning under VKO-regeringen.

Den anden principielle lære, man kan drage af det her, handler om, hvordan regeringen håndterer problemet med skattehuller, om man har den indstilling, at når man opdager et hul, så skal det lukkes, og det skal lukkes, med det samme man har det rigtige værktøj tilgængeligt, eller om man venter og ser, om der er nogen, som udnytter det, og når det så er blevet udnyttet tilstrækkelig meget, så må man hellere få fingeren ud og få lavet en løsning på problemet.

Der står det også meget klart, både i forløbet omkring det her lovforslag, og det, som førte op